

Říkal jsem jí Blackie

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Říkal jsem jí Blackie a měl jsem jí moc rád.
Říkal jsem jí Blackie a toužil s ní jít spát
a Bob co u pultu s ní seděl, se jako blázen začal smát.

ref.: Já, využil chvíle kdy Bobík karty hrál.
Já, mu dých na brýle a Blackie jsem mu vzal,
teď uháním s ní nocí, teď se cítím jako král.

Štíhlý hrdlo líbám a hýčkám její bok.
Štíhlou Blackie líbám, když můj kůň ztrácí krok.
Tohle Bob svým lasem umí, já k zemi padám jako žok.

ref.: Vzal mi malou Blackie a tmou zní jeho smích.
Vzal si malou Blackie mně přímo na očích,
pak to co zbylo z mojí lásky, pohodil u nohou mých.

Z trávy Blackie zvedám, že najdu pro ní hrob.
Pár kapek v ní hledám, ale pak jsem do ní kop,
co z prázdnou lahví Black and Whitu,
když co v ní bylo dopil Bob.

rec.: Kdoví, jak to tenkrát vůbec bylo.
Mně s těch pár hltů Blackie,
co jsem stačil na začátku cesty vypít,
bylo ještě dlouho zle.

A Boba, toho už nikdy nikdo neviděl.
A hostinskej si ještě dlouhou dobu ztěžoval chlapům v nálevně,
že mu nějakej parchant ukrad jed na krysy,
kterej měl ve flašce od whisky.
Tak nevím....